

Z Á M Ř Š Ť Á Č Ě K

vydává obecní úřad Zámřsk pro informace o dění v obci

Vážení spoluobčané,

letošní nezvykle tuhé zimě přece jen pomalu začínají docházet síly, sníh je skoro pryč a nezadržitelně se blíží jaro. První letošní číslo Zámřšťáčku je na světě a dovolím si v něm jako každoročně stručně shrnout průběh loňského roku a dění v obci a zároveň nastínit, co nás čeká v roce letošním.

Loňský rok byl pro naši obec jubilejním - oslavili jsem 660 let od první písemné zmínky o Zámřsku. Myslím si, že se obec oslav jubilea velmi dobře zhostila, všechny akce, které se vztahovaly k tomuto výročí, byly zdařilé a takový byl i pestrý průběh hlavních oslav ve dnech 5. a 6. září. Ti, kteří se oslav a dalších akcí nezúčastnili, měli možnost seznámit se s jejich průběhem alespoň na stránkách minulých Zámřšťáčků. Další „kulaté“ výročí nás čeká dříve než za 10 let, 666 je také pěkné číslo a byla by škoda jej opomenout. Doufáme, že se obci bude nadále dařit a že připravíme na další výročí opět pěkné oslavy.

A nyní k investičním akcím minulého roku. Nejvýznamnější z nich bylo dobudování velmi potřebného chodníku na Nové Vsi od řeky k autobusové zastávce, II. etapa akce, která započala již v roce 2008 výstavbou chodníku od řeky Loučné směrem k zámeckému parku. Na výstavbu této části chodníku, který vyhovuje přísným normám zpřístupnění dopravy osobám se sníženou schopností pohybu a orientace, byl obci opět poskytnut příspěvek ze Státního fondu dopravní infrastruktury, a to ve výši 1.561.000,- Kč. Nutno říci, že bez významné finanční pomoci SFDI by se obci tak rozsáhlou akcí, jako je chodník na průtahu obcí, podařilo zrealizovat jen stěží. Vysoké částky, jaké obci v letech 2008 a 2009 Státní fond dopravní infrastruktury na výstavbu poskytl, bychom v rozpočtu těžko našli. Nyní máme v obci dlouho postrádaný chodník, který oproti předchozí době zajišťuje mnohem vyšší bezpečnost dopravy.

Z loňských stavebních akcí zde zmíním ty nákladnější: jednak opravu zdi na dobříkovské straně hřbitova, ke které došlo hned v prvních jarních měsících. Kamenná zeď byla prakticky po celé délce rozvalená a kazila vzhled jinak velmi pěkného hřbitova. Došlo také k výměně starých a tepelně-izolačně naprosto nevhodných vstupních dveří v budově ZŠ. Další velká akce není tak úplně stavební - v budově Penzionu byl koncem roku instalován výtah s automatickým otevíráním dveří. Výtah zajistí obyvatelům horního patra Penzionu bezproblémový přístup k bytům i při případném zhoršení zdravotního stavu. Takovéto zařízení k domům pro seniory neodmyslitelně patří a je dobře, že se zde podařilo výtah zbudovat. Na jeho pořízení obci přispěl Pardubický kraj z Programu obnovy venkova částkou 100.000,- Kč.

Podařilo se nám také zrekonstruovat křížek u Bažantnice, který byl slavnostně vysvěcen při podzimní Martinské slavnosti. Na rekonstrukci těchto Božích muk obci přispěl Mikroregion Vysokomyšsko z programu oprav drobných památek Kulturní dědictví Vysokomyšska částkou 65.000,- Kč.

Koncem léta obec získala do svého vlastnictví pozemky za novým sídlištěm na Skalce, určené pro novou výstavbu. V současné době podnikáme kroky k využití tohoto území - přípravu geodetického plánu pro parcelaci.

Velkou část loňského roku jsme věnovali přípravě žádosti na dotaci na obecní kanalizaci. Kanalizační řád je infrastruktura, která zde citelně chybí. Výstavba kanalizace je ale finančně naprosto mimo možnosti obce a bez dotační pomoci nemáme šanci ji vybudovat. Již v roce 2007 naše obec podala žádost o dotaci do Programu rozvoje venkova. Se žádostí jsme však neuspěli, velkou roli sehrál hlavně nepříznivý poměr mezi počtem obyvatel a nákladností výstavby. Obec je rozlehlá, díky výškovým rozdílům je nutno při výstavbě počítat s několika přečerpávacími stanicemi, jednotlivé části obce jsou od sebe vzdáleny a to všechno místní kanalizaci „zdrazuje“.

Opakovaně jsme již v PRV MZe žádat nemohli, změnila se pravidla příjmu žádostí a tak nově musíme žádat o dotaci na kanalizaci v Operačním programu životního prostředí. V loňském roce obec investovala do přípravy žádosti nemalé prostředky a počátkem listopadu byla podána žádost do 13. výzvy OPŽP. V současné době probíhá vyhodnocení naší žádosti a počátkem dubna bychom se měli dozvědět, zda jsme byli úspěšní.

Do OPŽP jsme připravovali na podzim ještě jednu žádost, a to na ošetření stromořadí na průtahu obcí. Rádi bychom zrevitalizovali kaštanovou alej od tenisového kurtu až po konec obce, dále kaštiny podél parkové zdi v Kostelní ulici a přístupovou lipovou alej ke hřbitovu. Všechny tyto stromy jsou v nedobřím zdravotním stavu, hrozí pády větví na vozovku. Rozpočet na jejich ošetření převyšuje 800 tisíc a získání 90% příspěvku na tuto revitalizaci by vyřešilo stav, který brzy může způsobit velký problém.

Podle finančních možností chceme dále investovat do oprav a rekonstrukcí obecního majetku, budov i silnic. Kromě plánovaných nutných oprav zde zmíním přípravu výměny topného systému v Základní škole, kde problematické tepelné čerpadlo před nějakou dobou přestalo plnit svou funkci a je přichystán projekt na plynofikaci školy. Toto by spolu s výměnou oken podle propočtů významně zlevnilo náklady na vytápění budovy.

V Zámřsku je mnoho dětí a mladých lidí. Je dlužno říci, že pro jejich rekreační a sportovní vyžití tu není mnoho míst a příležitostí. Proto jsme se vloni rozhodli připravit projekty na vytvoření dětských i sportovních hřišť. Máme záměr obnovit tenisový kurt u sídliště tak, aby se na něm daly provozovat i jiné míčové sporty - hřiště vybaví multifunkčními sloupky pro volejbal a nohejbal, obehnat do větší výše záchytnou síť a provést další drobné úpravy. Zároveň chceme na vedlejší zelené ploše na základě návrhů dětí z místní základní školy a rodičů dětí z mateřské školy zbudovat dětské hřiště s oblíbenými herními prvky. Další sportovně-relaxační hřiště zamýšlíme zbudovat v Janovičkách u nádraží - na části stávající travnaté plochy, využívané pro občasný fotbal budou zabudovány fotbalové branky, multifunkční sloupky pro míčové hry a v části hřiště je místo i pro několik dětských herních prvků.

Na výše uvedené záměry máme podány žádosti o příspěvek na Pardubický kraj a Ministerstvo pro místní rozvoj, na sportoviště v Janovičkách jsme zkusili požádat i Nadaci ČEZ z programu Oranžová hřiště. Pokud se nám nepodaří příspěvky na sportoviště získat, začneme s jejich postupným vybavováním podle našich finančních možností.

K přípravám žádostí o dotace a příspěvky mohou říci, že to není práce jednoduchá a zabere mnoho času, ano i nervů. Bohužel, bez dotačních výpomocí se obce neobejdou. Nechceme stavět žádné vzdušné zámky, všechny záměry jsou potřebné a realizovatelné. Současný ekonomický vývoj je ale nepříznivý a výhled do budoucna není příliš radostný. Týká se to i obecních financí. Reálný předpoklad příjmů obce je zhruba na 75% minulých let, velké investice bez dotačních výpomocí nelze plánovat a v případě získání jakékoliv dotace je spoluúčast obce nutná. Doufáme, že toto nejisté období nebude trvat neúnosně dlouho a hlavně, že ho v dobrém přečkáme a situace se pro všechny vylepší.

Ráda bych na tomto místě poděkovala všem složkám, které se v loňském roce opět významným způsobem podílely na životě obce. Týká se to Základní i Mateřské školy, které svou mimoškolní činností obohacují život dětí i dospělých. Poděkování patří i oběma hasičským spolkům, členům SK Zámřsk a členům mysliveckého sdružení Majka. Díky práci těchto zájmových sdružení je život obce pestrý a zajímavý. A nechci zapomenat ani na práci svých kolegů zastupitelů, kteří věnují práci pro obec mnoho svého volného času. Poděkovat chci také všem občanům, kteří se v loňském roce zapojili do příprav oslav jubilea obce.

Vážení přátelé, děkuji Vám všem, doufám, že Vaše práce Vám přinesla alespoň částečné uspokojení a že budete mít chuť zapojovat se do činnosti pro své okolí i nadále! Za Obecní úřad mohu slíbit, že Vám budeme podle možností vycházet vždy vstříc. Přeji všem občanům úspěšný rok 2010.

Zuzana Tvrzníková, starostka

Rádi bychom poděkovali na tomto místě všem, a to jak pracovníkům obce, tak i ostatním občanům, kteří se v letošní na sních velmi „štědré“ zimě zapojili do úklidu sněhu a zprovoznění pěších i pojízdných komunikací. Vážení občané, velmi si Vaši práce vážíme. Svým obětavým zapojením jste zvládli velký kus práce, bez Vašeho úsilí by byly problémy s dopravou v obci mnohem rozsáhlejší. Děkujeme!

Za Obecní úřad Zuzana Tvrzníková, starostka

Tříkrálová sbírka 2010 v Zámrsku

Jako již tradičně proběhla dne 10. ledna v naší obci tříkrálová sbírka. Letošní sbírka byla jubilejní desátou celostátní akcí. Naši občané projevili velkou ochotu přispět na dobrou věc. V 9:00 hodin jsme vyrazili k vašim domovům, děti byly dobře naladěné, některé chodily již loňský rok a některé letos poprvé. Na začátku jsme se vyfotografovali a děti si společně zazpívaly: „My tři králové jdeme k vám...“, pak jsme se rozdělili každý dle své trasy. Letos poprvé se uskutečnilo tříkrálové koledování i v Janovičkách. Dali jsme dohromady 3 skupinky, každá skupinka se skládala ze 3 dětí a jednoho dospělého. Zapojily se tyto děti: Sabina Kajsrlíková, Klára Kalousová, Eliška Tomanová, Zbyněk Říha, Soňa Novotná, Tereza Černá, Johanka Tomanová, Barbora Tučková a Blanka Horáčková. Jako vedoucí skupinek chodili František Černý, Hana Pešková a Jana Matysová. Vybralo se **12.629 Kč!!!** Je to nejvíce ze všech okolních obcí, takže jste opravdu byli velmi štedří! Pro porovnání - v roce 2009 bylo v obci vybráno 7.802,- Kč.

A takto dopadly sbírky v našem okolí:

Ve Vysokém Mýtě se vybralo celkem **76.918,- Kč**, z toho částka 3.240,- Kč v obci Lhůta. **Do kasičky v kostele sv. Vavřince vložili dárčí částku 12.165 Kč.** V obci **Vraclav** přispěli obyvatelé na tříkrálovou sbírku částkou **6.564 Kč**, v obci **Zámrska a Janovičky** částkou **12.629 Kč**, v obci **Slatina** **5.930 Kč** a v obci **Tisová, Zaháj** částkou **3.252 Kč**. Celkový výtěžek letošní sbírky 105.293 Kč byl odeslán ve dnech 13. až 15.1.2010. na účet Charity Ústí nad Orlicí.

Chtěla bych touto cestou poděkovat všem zúčastněným a rodičům dětí za ochotu pomoci a v neposlední řadě všem spoluobčanům za štedrost při sbírce. Nesmírně si toho vážím. Děkuji jménem svým a jménem paní Stříteské - koordinátorky Tříkrálové sbírky pro zdejší oblast.

MUDr. Hana Pešková

Králové Johanka, Barbora a Blanka

Králové Sabina, Klára a Eliška

Králové Zbyněk, Tereza a Soňa

CHODNÍKY A PARKOVÁNÍ

Sdělujeme občanům, že chodníky v obci nejsou uzpůsobeny pro parkování vozidel. Těleso chodníku se pod velkou zátěží bortí, hrozí jeho prosednutí, nutná rozebírka a nákladná oprava. Důrazně apelujeme na motoristy, aby na chodnících v obci neparkovali! V této souvislosti chceme upozornit, že fotografie parkujících vozů a výpověď očitých svědků je postačujícím důkazem při případném řízení a vyrovnání za způsobenou škodu.

Informace o plánované objížďce Vysoké Mýto - Choceň

Od konce března do konce června proběhne úplná uzavírka silnice II/357 v úseku Vysoké Mýto - Choceň. Oficiální trasa objížďky je navržena po silnicích I. a II. třídy z Vysokého Mýta po silnici I/35 do Týnišťka a odtud po silnici II/315 přes Rzy, Dobříkov a Sruby do Chocně, druhý směr v téže trase v obráceném pořadí. Cesta mezi oběma městy se tak motoristům výrazně prodlouží. Dá se lehce odvodit, že mnoho z nich si tuto cestu bude zkracovat přes Zámorsk. S touto skutečností bohužel nemůžeme mnoho udělat, jízdám přes obec nezabráníme, protože silnice III/3152 přes Zámorsk není majetkem obce. Zajišťujeme alespoň zmírnění negativních dopadů této objížďky na naši obec - na náš popud budou ze všech směrů do Zámorsku na směrové tabule po dobu uzavírky silnice Vysoké Mýto - Choceň doplněny provizorní dopravní značky s upozorněním na zákaz průjezdu vozidel nad 3,5 t přes Zámorsk, stejně tak i v Dobříkově. Měla by být provedena také výprava výtlučků na vozovce, alespoň provizorně před zahájením objížďky a k naší plné spokojenosti i po ukončení objížďky. Ideální opravou by bylo položení nového asfaltového koberce alespoň v nejkritičtějších místech, obávám se ale, že toto bude tak trochu oříšek a nebude záležet na nás, zda se tato rozsáhlejší oprava zrealizuje. Oprava však je přislíbena a budeme se snažit dotlačit příslušné orgány k co nejrozsáhlejšímu zásahu. Jednou z našich připomínek k uzavírce Mýto - Choceň byl také požadavek na častější namátkové kontroly dopravní policie v naší obci, ať už z důvodu dodržování předepsané rychlosti, ale i vzhledem k častým průjezdům nákladních vozidel přes obec. Toto bylo Dopravním inspektorátem v Ústí nad Orlicí akceptováno s pochopením, takže doufejme (?), že nyní uvidíme namátkové kontroly v obci častěji...

V souvislosti s bezpečností dopravy chci zmínit jednu věc, a tou je střední dělicí ostrůvek na Nové Vsi. Mnohým se zdá zbytečný a nelogický. Mohu k tomu říci toto: Již při projektování chodníků se počítalo s bezpečnostními prvky, které by dopravu na místní silnici zklidnily a zpomalily, v neposlední řadě znepříjemnily průjezd nákladním automobilům, které si jízdou přes obec (bez ohledu na porušení zákazu vjezdu) zkracují cestu na Choceň. Původní návrh zněl - zvýšené příčné prahy, a to v takové formě, aby řidiče jedoucí přiměřenou rychlostí nijak neomezily, ale znemožnily jízdu rychlostí nad 60 km v hodině. Toto řešení ale bylo dopravním inspektorátem v Ústí nad Orlicí okamžitě zamítnuto. Navíc tyto příčné prahy někdy znamenají díky dynamickým rázům od dopravy zvýšené nebezpečí negativních statických účinků na přilehlé nemovitosti.

Problematické byly i tzv. „šikany“, které by umožnily průjezd jen jedním jízdním pruhem. Ani návrh vybudovat v obci klasické přechody pro chodce nebyl na této silnici III. třídy dopravníky povolen.

V loňském roce bylo při jarním kontrolním měření rychlosti projíždějících vozidel na Nové Vsi zjištěno během 2 hodin 83 (!) řidičů, kteří překročili rychlost 55 km v hodině! Z těchto provinilců pak jelo 70% mezi 60 až 80 km/hod. Je dokázáno, že se v místech po zbudování nových chodníků zvýší rychlost kolem projíždějících vozidel o 20%. Takže při výstavbě chodníku bez jakýchkoliv zklidňujících opatření jsme mohli čekat, že se nám po Nové Vsi budou prohánět vozidla stovkou. K vyprojektování dělicího ostrůvku se tedy přistoupilo ve chvíli, kdy jiné možnosti zklidnění dopravy nebylo možné použít. Samozřejmě, měla by se sem postavit několikrát do měsíce policie a provinilce trestat. Opakovaně jsme požadavek na přítomnost dopravní policie v obci na DI PČR v Ústí nad Orlicí vznášeli. Kolikrát byl ale za poslední roky vyslyšen?

A tak máme na Nové Vsi diskutovaný dělicí ostrůvek, který není zcela ideálním řešením pro zklidnění dopravy, v konečném důsledku však své opodstatnění má. Osobní auta sice zpomalí jen částečně, ale nákladní vozy, z nichž 95% nemá v obci vůbec co dělat, při průjezdu kolem něj musí zpomalit velmi výrazně a je nesporné, že mnohé řidiče těchto vozů již od průjezdu Zámorskem zcela odradil.

OÚ Zámorsk

Informace obecního úřadu

Firma EKOLA České Libchavy obci chybně oznámila den svozu plastů pro rok 2010 - v minulém Zámorskáčku byl zveřejněn jako svozový den úterý. Správně je to vždy STŘEDA. EKOLA se za tuto chybu omlouvá.

Zde je tedy správný termínový kalendář svozu plastů a tetrapakových obalů (vždy středa):

6. ledna, 3. února, 3. a 31. března, 28. dubna, 26. května, 23. června, 21. července, 18. srpna, 15. září, 13. října, 10. listopadu, 8. prosince.

Známky na popelnice

Do konce měsíce března by měly Vaše popelnice mít vylepeny nové známky, platné pro rok 2010. Platnou známku obdrží v úředních hodinách na obecním úřadě každý, kdo má řádně uhrazené poplatky za odvoz odpadu za minulý rok, tj. 2009.

Upozornění majitelům psů

Velká nadílka sněhu v obci postupně mizí a pomalu se tak odkrývá vše, co bylo do té doby pod sněhem schováno, a nemělo by tam být. Týká se to hlavně psích exkrementů, které po svých psech má okamžitě uklízet jejich lidský doprovod. Znovu důrazně upozorňujeme všechny majitele psů, kteří se pohybují se psem po obci, na nutnost uklízet si po svém psu! Typických „hromádek“ je v současné době plno jak na chodnicích, tak i v parku.

V této souvislosti bychom chtěli všem pejskařům připomenout obecně závaznou vyhlášku obce č. 1/2009, která upravuje pravidla pohybu psů v obci, řeší, za jakých podmínek se pes může pohybovat po vsi, zda pouze na vodítku, nebo i s náhubkem a mimo jiné zahrnuje výše uvedenou nutnost úklidu. Je znát, že mnozí majitelé psů se dosud s touto vyhláškou neseznámili a překračují tak právně závazný předpis obce. Nezapomínejte však, že neznalost zákona neomlouvá!

Vyhláška 1/2009 je přístupná na webových stránkách obce www.zamorsk.cz v sekci „Obecní úřad - vyhlášky, zákony a usnesení“ nebo na obecním úřadě.

Školní rok 2009/2010 v mateřské škole - pokračování

Podzim se chystal předat vládu zimě, dny se zkracovaly. Naši zahrada však rozsvítily haloweenenské příšerky i nazdobené svíčky, které si děti za pomoci rodičů ve školce vyrobily z dýní. A protože Procházkovi, Zeinerovi i Tomanovi nás zásobili dýněmi rozličných tvarů a barev vydatně, zbylo i na dekoraci. Příchod zimy se nezadržitelně blížil. Pařezy před vstupem do školky jsme „převlékli do zimních kabátků“ a netrpělivě jsme očekávali první sněhové vločky. Svatý Martin, přesto (či právě proto?), že jeho koni vyrobily všechny děti keramickou hlavu, však sníh nepřivezl. To ale nezabránilo Mikulášů s andělem přijít zkontrolovat, zda ve školce někdo nezlobí. Vše dobře dopadlo a andílků bylo dokonce brzy ještě víc. Poslech vánočních koled a vyprávění příběhu o narození Ježíše zaujal děti natolik, že se proměnily nejen v andílky, ale také v pastýře, stromy, kopce i betlémské domy a samozřejmě i Josefa a Marii s Ježíškem. Svatá rodina zavítala i na vánoční besídku pro rodiče, při které tradičně nechyběl zpěv zimních a vánočních písní a koled, recitace básní i tanec, přáníčka a ozdoby z keramické hlíny. Odměnou byly vedle potlesku diváků především hračky, které děti našly pod stromečkem. Kostky na rozvoj sluchu a hmatu, knihy, malou kadeřnici, reflexní vesty, tiskátka, pastelky, puzzle i spoustu dalších drobných hraček „převálcovalo“ Lego duplo, z něhož každý den vznikají nové stavby doplněné auty a figurkami Bojka stavitele a konstrukční hračka Moov 7 v 1.

Červená Karkulka s Myslivcem a Vlkem
- aneb personál mateřské školy v přestrojení

K prohloubení a upevnění ekologického povědomí přispívají nové barevné kontejnerky na třídění odpadů. Třídění papíru, skla, plastu i směsného odpadu se pro děti postupně stává samozřejmostí. S malým zpožděním dorazil také sušák na výkresy.

Za peníze na hračky děkujeme zřizovateli Obci Zámrsk a firmě SAPA, zastoupené ing. V. Jůzou, která nám i přes finanční krizi zůstala věrná a Ježíškovi na dárky také přispěla. Dlouhá zima s hromadami sněhu vyzývala nejen k dramatizaci pohádky o zimním království, ale především k sněhovým radovánkám. Při stavbách sněhuláků v parku, bobování v Rajčůru i procházkách zasněženou krajinou, jsme pozorovali jiskřivý sníh i třpytivou krásu rampouchů. Abychom za nimi nemuseli jen do mrazu, začali jsme tvořit. Výlohu obecní prodejny zaplnily zasněžené domy s hradem a vánočním stromem nejen realizace, ale i námět byl tentokrát zcela dílem dětí! Prostory školky ozdobili sněhuláci, postavy dětí i zaměstnanců školky v životní velikosti, papírové iglů, rampouchy, sněhové mraky, zasněžené větve i stromy s přezimujícími ptáky. Krmítko jsme naplnili nejen těm papírovým. Vedle semen slunečnic mohli přilétající ptáčci ochutnat i z lojových krmítek, která jsme vytvarovali pomocí vánočních vykrajovátek.

Nevynechali jsme ani vyprávění a hry tříkrálové a přípravu předškoláků na zápis do školy, koncerty, divadelní přestavení i předplavecký výcvik.

Chladem však strádaly naše panenky. Zachránila je až paní Jaroslava Syrová, které patří náš dík za krásné pletené oblečky.

K masopustu patří smích a radovánky a nejinak tomu bylo i ve školce. Na maškarní úterý se děti pečlivě připravovaly - vyráběly masky, za pomoci p. učitelek zdobily hernu i šatnu, nachystaly boží milosti a jednohubky. Na karneval se spoustou tance, legráček a soutěží zavítala i překvapivá návštěva: Červená Karkulka s vlkem a myslivcem v podání p. Prokopové, Kysilkové a Horáčkové (moc jim to slušelo!). Bábovku a dětské víno donesla Karkulka nejen babičce, ale i dětem!

V takové kuchyni - to se to vaří!

Popeleční středa je prvním dnem postní doby. Půst jsme porušili, o své zdraví jsme se však starali jinak. Vždyť právě probíhaly zimní olympijské hry! Rozhovory o zimních sportech, významu barev olympijských kruhů, původu olympijského ohně a především úspěchy našich sportovců nás inspirovaly: vyrobili jsme olympijské vlajky a medaile, model skokanského můstku i stožárů s olympijským ohněm. Zimní olympijské hry v kanadském Vancouveru pomalu končily my jsme však upravili běžeckou trasu, překážky pro alpské lyžování i skoky na lyžích (z dílů bazénu, který nám věnovala firma Brück), nasadili lyže a zapálením ohně zahájili další ZOH, tentokrát v Zámrsku v herně mateřské školy! Všichni zúčastnění soutěžili v duchu fair play a sportovní disciplíny úspěšně zdolali. Do výše proto za tónů české státní hymny vystoupala česká vlajka.

S olympijskými hrami jsme se důstojně rozloučili. Teď ještě zbývá rozloučit se se zimou. Jak jinak, než tradičním vnesením Moreny. O tom ale zase příště...

Zatím si můžete prohlédnout nové fotografie na www.zamrsk.cz, v odkazu mateřská škola - fotogalerie

L. Hejdková, L. Němečková

Ředitelství Mateřské školy Zámrsk oznamuje, že přihlášky dětí k zápisu do MŠ na školní rok 2010/2011 je možné podat do 30.4. 2010 v mateřské škole. K tomuto datu se přijímají přihlášky dětí, které na začátku či v průběhu školního dosáhnou věku tří let a více. Tiskopisy přihlášek jsou k dispozici v mateřské škole a na internetových stránkách obce www.zamrsk.cz, v odkazu školství, mateřská škola tiskopisy k vytištění.

Školáci na horách

Základní škola v Zámrsku pořádala jako každý rok ve dnech 21. - 28. ledna ozdravný pobyt v Krkonoších. Tento rok se zúčastnili téměř všichni žáci naší školy. Především nás překvapili prvňáci: Nikolka Jiráská, Dominik Silnica a Tomášek Syrový, kteří jeli bez rodičů, dobře se adaptovali a rychle se naučili lyžovat.

V letošním roce se můžeme pochlubit tím, že všechny naše děti, které se zúčastnily, jsou lyžaři schopni absolvovat středně těžký sjezd.

Děkujeme zúčastněným rodičům za pomoc s dětmi a těšíme se příští rok opět touto dobou na shledanou!

ZŠ Zámrsk

Výprava na lyžích - v pozadí Sněžka

Čekání na roľbu si krátíme hrami ve sněhovém bunkru

Při hře před večeří

Masopustní veselí se Základní školou

V neděli 28. února jsem se zúčastnila se svou dcerou Masopustního veselí, pořádaného místní Základní školou ve spolupráci s obecním úřadem na sále hostince V Podskalí. Během odpoledne proběhly různé hry pro děti s drobnými odměnami.

Maškarním rejem provázela hudební skupina Borsalino. Odpoledne se nám moc líbilo, bylo to hezké zakončení jarních prázdnin. Jsem ráda, že Základní škola Zámrsk pořádá takovéto akce, kde se děti mohou vydovádět!

Za rodiče dětí Pavlína Novotná

Přehlídka masek

Taneční rej

Pěvecká soutěž

Foto M. Příbyl

Vždy jste na vesnici!

aneb Malé zamyšlení nad vesnicí

Pocházím z Podkrkonoší po matce ze selské rodiny a od malička jsem žil na vesnici. Několik let v dospělosti mi přístřeší poskytoval městský byt, ale stesk po vesnici a přírodě byl takový, že před čtyřmi lety jsem využil možnosti a s rodinou se zabydlel v dlouho vyhlášeném Zámrsku.

Jenže „vystřízlivění“ z vesnice přicházelo postupně, avšak nemile. Dnes mám dojem, že příroda, za kterou jsem přišel, je na vesnici zamořována snad více než ve městě a vždy je to schováno za slova „vždyť jste na vesnici“, „na vesnici je to normální“.

První z mnoha šoků, které jsem zde dosud zažil, byl nedlouho po nastěhování, když jsem si vychutnával svou zahradu a ze sousedství z komína se začal valit hustý černý kouř, který štipal v nose i očích. Jelikož mi bylo jasné, že jde o zplodiny z plastů, nelenil jsem a šel upozornit původkyni. Udivila mne poprvé reakce „vždyť jste na vesnici!“ a posléze „vždyť jsem spálila jenom koberec“. A takových čmoudivých chvil a míst je po obci více.

V obci je již několik let zaveden plyn, takže při rozhodování o přestěhování do Zámrsku sehrálo i toto určitou roli. Jakým šokem byla první zima, když se z některých komínů začal linout hustý dým jako z parní lokomotivy, která projížděla mou podhorskou vsí za dětských let. Jenže vzpomínka na romantiku rychle zmizí, když hustý dým při nízkém tlaku pokryje vše kolem a zamoří krajinu tak, že není možné v zimě ani vyvětrat a prádlo schnoucí na sušáku venku smrdí jako z kotelny. A to se v tomto mém malém pojednání vůbec nehodlám zabývat zdravotními následky z popílků, těžkých kovů a jedovatých látek (snad někdy příště). Býval jsem aktivním sportovcem a ještě dnes si dojdou několikrát týdně zaběhat, a když večer běžím přes ves, nestačím se divit, jak pod rouškou tmy vzroste počet takto krajinu zamořujících komínů. Jak může ještě nějaký omezenec vypouštět taková oblaka dýmu a být bezohledný a netolerantní vůči ostatním. (Tímto nepropaguji jenom topení plynem, ale i jiné přírodě šetrné topivo jako je biomasa, včetně „obyčejného“ dřeva. Uhlí, kvalitní, pokud je kvalitně spalováno, se dá také ještě tolerovat. Rozhodně žádné plasty nebo jiné nebezpečné látky nelze pálit.) Potom na druhou stranu od stejného člověka slyším upozornění, že mám vysokou trávu, když jí na části zahrady sekám dvakrát do roka a ještě kosou. Snad z důvodu přelétání semínek lučního kvítí, nebo nedej Bože přeběhne nějaký hmyz nebo slimák? Nebo stížnost, že posekaná tráva, kterou kompostuji, smrdí, mi připadla oproti exhalacím z komína paradoxní, vždyť nepatří právě vůně (zdůrazňuji vůně) z hnoje, trávy a jiných přírodních materiálů k vesnici?

Podzim nám již pomalu přechází v zimu a zjistil jsem, že to je pro vesnici obzvláště špatný čas, jelikož se shrabe všechno listí, stará tráva, což ještě hodně mokré se potom pálí, aby se to stihlo uklidit ještě před zimou, která může přijít brzy. Ve spojení se stálým podzimním nízkým tlakem atmosféry je to hotové neštěstí. Nerozumím tomu bezohlednému počínání otravujícímu nás všechny. Vždyť všechny tyto staré zbytky rostlin se dají zlikvidovat daleko efektivněji. Není nic rozumnějšího než vše zkompostovat. Samozřejmě, že na podzim toho může být někde i větší kupa, ale do jara nebo do léta toho moc nezbude a ten malý zbytek pomůže pro příští hnojení. A pro kompost se určitě na každé zahradě najde malý kousek prostoru, kam jej schovat.

Další šok mi způsobila jiná akce, když v sousedství začalo být obděláváno pole. To by ještě samo o sobě nebylo pro vesnici nic netypického, kdyby to pole, tedy spíše políčko široké několik metrů, nebylo mezi obytnými domy a neobdělával jej traktůrek, z něhož se při práci valí oblaka hustého smogu, který zamoří ovzduší a půdu ještě několik desítek metrů daleko. Někakou dobu jsem čekal, že si autoři takové nehoráznosti sami uvědomí, že když jsme například na terase a začne se na nás valit něco tak neúnosného, že to pochopí a budou svou činnost provádět alespoň, když vítr fouká na druhou stranu. Ale když i při nedělním obědě na terase nás napadal nesnesitelný smog, již jsem se neomezil jen na mírné prosby o zanechání tohoto jednání a ozval jsem se. Načež jsem opět slyšel důraznou odpověď „vždyť jste na vesnici“.

Již mám docela dost každého schovávání bezohlednosti za vesnický život. Například takové bezohlednosti s těžkou technikou v obytné oblasti by si dříve (nemyslím tím ale éru soudruhů, kdy bylo dovoleno všechno, co nepodřývalo režim) nikdo nedovolil. Vždyť se všichni, kdo tomu nevěříte, rozhlédněte kolem sebe a všimněte si, kde jsou pole a louky, kde se odehrávala veškerá zemědělská činnost, a to ještě nebyl žádný rachot a smrad ze strojů, ale pouze vůně zvěře a posečené trávy, obilí a jiných atributů vesnice. Ano i v naší obci byly louky a pole vždy za intravilánem obce, kam se docházelo za těmito pracemi. Samozřejmě, že asi každé stavení mělo svou záhumenku, kde hospodyně pěstovala nějakou tu bylinu nebo drobnou zeleninu do polévky, ale žádná těžká technika, která by rušila pohodu domova. A co klid, který se rozhostil každou neděli a o svátcích po celé krajině, to je již dnes nevidané a to si na mne onen „velký vesničan“ za burácení motoru „peklostroje“ v oblacích dýmu v neděli, když jsme obědvali na terase, dovolil křičet okřídlené „vždyť jste na vesnici, co chcete!“. Poslední poznámku k těmto rádobý hospodářům, pokud si dosud po těchto argumentech ještě myslíte, že je to normální, přečtěte si stavební zákon a územní plán obce a zjistíte, jaké obvyklé činnosti se provádějí v obytné zóně městského a vesnického typu.

Již si nepamatuji, jestli jsem také slyšel ono „vždyť jste na vesnici“, když jsem si užíval klidu své zahrádky a do uší se mi vedral zvukový smog přicházející z rádiového přijímače ze sousedství. Když jsem hlasitou produkci slyšel více než zřetelně i asi 40 metrů za budovou domu, už jsem nelenil a požádal o ztlumení, načež jsem byl častován ze sousedství návštěvou z města poučováním, co všechno si kdo může dovolit. Nevím, jak by se oni tvářili na to, kdybych místo bezduché stanice K. O. (nebo jak se to vlastně jmenuje) pustil a stejným způsobem jim vnutil svou oblíbenou Vltavu s nějakou symfonickou hudbou. Velkým nešvarem současné vesnice jsou ale především různé „cirkulárky“ a v poslední době různé sekačky na trávu. Vše je samozřejmě bez problémů, pokud se řeže či seká v běžný den a běžný čas, ale hlavně v neděli, kdy si mnozí užívají odpočinku a z jedné strany vrčí pila a z druhé bzdučí sekačka, to je neospravedlivitelné. Přitom v současnosti je pro kdekoho normální i v neděli, která je dnem klidu, dělat rámus větší než ve všední dny. Před několika desítkami let byla například práce v neděli trestána.

Nestačím se stále divit, co mne rodiče při lekcích ohleduplnosti nenaucili, ale asi jsem i při svých studiích špatně sledoval přednášky zejména občanského práva, takže dnes musím dostávat stále nové lekce života od pravých znalců. Tak jako další nešvar, který mne docela nadzvedl více než jindy, neboť když jsem po dobudování nových chodníků zase běžel přes obec a, nemít svítlnu, narazil bych do auta zaparkovaného na něm. Ty popelnice, co se v nich proháníme, nelze zastavit všude, kde nás napadne. I tady jsou určitá pravidla a není starostí státu či obce, postarat se občanovi o parkování před domem. Než si pořídím auto, musím se postarat o jeho parkování a návštěvu snad nebudou bolet nohy, když zaparkuje auto na nedalekém parkovišti (v tomto případě například u prodejny) a dojde do poloviny kopce v Nové Vsi. Stát na pozemní komunikaci lze jen, když je pro každý směr jízdy volný pruh široký 3 m. O tom, co je to zastavení bych mohl psát delší právní rozbor, do něhož se pouštět nebudu. Bezohlednost vůči chodcům postavením auta na chodník je značná.

Nechtěl jsem při tomto malém zamyšlení nijak ostatní obtěžovat právními záležitostmi soužití lidí, ale na závěr uvedu alespoň výňatek z § 127 občanského zákoníku: „Vlastník věci se musí zdržet všeho, čím by nad míru přiměřenou poměrům obtěžoval jiného nebo čím by vážně ohrožoval výkon jeho práv. ..., nesmí nad míru přiměřenou poměrům obtěžovat sousedy hlukem, prachem, popílkem, kouřem, plyny, parami, pachy, pevnými a tekutými odpady, světlem, stíněním a vibracemi, nesmí nechat chovaná zvířata vnikat na sousedící pozemek a nešetrně, popřípadě v nevhodné roční době odstraňovat ze své půdy kořeny stromu nebo odstraňovat větve stromu přesahující na jeho pozemek.“

Doufám, že tímto pojednáním probudím trochu ty, kteří dosud jen pasivně trpěli bezohledností svých sousedů a začnou hájit svá práva, ale snad se probudí i ti, kteří svou bezohlednost prováděli neúmyslně a své chování zlepšit ku prospěchu všech.

Na závěr všem občanům přeji klid a pohodu po celý tento rok.

Následující vyprávění o historii zámrského fotbalu zpracoval pro Valnou hromadu, konanou dne 31.10. 2009 v hostinci „V Podskalí“ v Zámrsku u příležitosti oslav devadesáti let trvání klubu Ing. Bohuslav Němec. Dnes na stránkách Zámřšťáčku uvádíme jeho první část.

90 let fotbalu v Zámrsku

Vážení sportovní přátelé, než začnu s tím ohlášeným „hlavním referátem“, chtěl bych Vám nejprve říci toto:

Je pravdou to, že jsem měl v úmyslu zde vystoupit a něco sdělit, ale pouze v rámci diskusního příspěvku a ještě jen v rozsahu pouze takového osobního vyznání k tomu co pro mne členství v tomto klubu znamenalo a také co mi dalo:

Tak předně:

- dalo mi kus krásného sportovního života, na které stále vzpomínám a dodnes se vždy těším na příležitost, kdy se zase sejdem,

- kamarádství a získání mnoha přátel, které bych bez příslušnosti k tomuto klubu asi neměl, protože bych se s nimi s mnohými ani nepotkal. To kamarádství se rodilo nejen na hřišti v době kdy jsme fotbal ještě aktivně hráli, ale i mimo něj, kdy jsme společně prožívali různá osobní výročí, nebo společné akce **jen tak**, abychom zase něco užili, třeba na kuželnkách, soupeření ve stolním tenise, na výletech a v neposlední řadě i společně nasávali atmosféru takových svátků, jako jsou Vánoce a podobně a to většinou i se svými manželkami.

- Jednoduše řečeno - našel jsem zde kamarády až do dnešních dnů a nepřipouštím si ani myšlenku, že by to tak nemělo být, protože bych toto kamarádství tím nedocenil a tím i urazil mnohé z těch, s kterými se toto kamarádství vytvářelo. Nejvíce jsem to poznal v době kdy jsem po mé mozkové příhodě byl v nemocnici a kdy mě přišli povzbudit téměř všichni bývalí spoluhráči a ne jenom jednou a navíc to pokračovalo i po návratu z ní, kdy jsem se jen těžko vyrovnával s hendikepem, který mám dodnes. Bylo velmi povzbuzující, když jsem věděl, že se mohu spolehnout nejen na vlastní rodinné příslušníky, ale i na kamarády.

- Za všechny bych chtěl jmenovat alespoň pro Vás mladší pana Antonína Novotného, pro mne Tonda, který mně hned při prvním setkání řekl: **Boďo, když budeš něco potřebovat, i kdyby to mělo být o půlnoci, zavolej!**“ Ten svému slovu dostal a ihned mi zajistil bezbarierový příjezd jak do domu, tak i v bytě, a nejen tam, dále mi provedl různé úpravy na orthopedických pomůckách, ale co víc, při jakési diskuzi jsem před ním řekl, že bych rád viděl, jak postupuje rekonstrukce mostů přes Loučnou, že mne to zajímá a netrvalo ani týden a Tonda pro mne přijel autem a na mosty mne zavezl, opět nezištně apod.

- Tondo, vím, že za to si nic nepořídíš, ani ti to nenahradí drahocenný čas, kterého máš stále nedostatek, ale **moc děkuji**. A tak to je podobné i u ostatních a tak **chlapi dík i Vám** za veškerou podporu.

No, ale proč to vše říkám? Proto, že s tím hlavním referátem jsem v tom nevině. Já jsem se totiž neprozřetelně asi před 14 dny ukecl před tady předsedajícím MB, že se do diskuze přihlásím a ten mi tuto středu večer řekl „tak my při VH počítáme, že přednesete hlavní referát a něco všem o historii kopané řeknete“. A tak tady nyní před Vámi sedím a pokusím se jak to mé vyznání, tak i historii skloubit v jeden referát a prosím o to - vydržte. Myslím si, že těch devadesát let činnosti klubu a ti, kteří se o ni zasloužili, si to zaslouží.

90 LET ORGANIZOVANÉHO FOTBALU V ZÁMRSKU

1919 - 2009

A nyní tedy ten hlavní referát, takže zapomeňte, že jsem před chvílí něco říkal, i **když to má jasnou platnost a na tom co jsem říkal jasně trvám:**

Vážení sportovní přátelé, vážení at' současní, či bývalí fotbalisté, vážení hosté, vážení jeho zámrští příznivci

dovolte, abych i já Vás jako bývalý hráč a dvakrát i trenér tohoto klubu co nejsrdečněji pozdravil a popřál vám při dnešním setkání se současnými, ale hlavně vašimi bývalými spoluhráči, či příznivci příjemný pobyt, dobrou náladu a také milá a příjemná setkání, pokud jsou zde přítomni jako hosté i s bývalými protihráči při příležitosti oslav téměř stoleté tradice **sportu** v naší obci..

Záměrně říkám sportu a ne jenom kopané, přestože se scházíme právě u fotbalu. Proč? rád vysvětlím.

Jsem přesvědčen, že mnozí z vás, hlavně Ti mladší, nebo odjinud přestoupivší hráči o těch začátcích klubu do kterého přestoupili, aniž bych jim to měl za zlé a chtěl někoho podceňovat z neznalosti, toho mnoho o této historii nevědí, protože ono není v současnosti z čeho informace čerpat. Některé kroniky nám vzala před lety velká voda a kopie neexistují a ti kteří by věděli, bohužel už nejsou mezi námi.

Vím, že existuje řada i písemných dokumentů, řekněme zpráv k různým výročím, jak to se vznikem klubu bylo, ale když si je přečtete pozorně, zjistíte, že každá tu historii vykládá jinak. A tak já jako nezámrský rodák, někteří tomu říkají navátina, či naplavenina, zato však nezatažena žádnými osobními, či jinými vazbami jsem si řekl, že bych mohl pro tento klub ještě něco udělat, přičemž jsem měl na mysli zjistit a v písemné formě dochovat co nejpravděpodobnější verzi o této historii. Tato myšlenka mě napadla již po té, co jsem měl to štěstí, že jsem byl v týmu, který připravoval v roce 1969 padesátileté výročí založení klubu a ještě mohl kroniky mimo jiné perfektně vedené přečíst. A právě tyto kroniky mě svojí precizností a obsahem z kterého přímo čiší nadšení a věrnost tomuto klubu inspirovaly k tomu, že jsem se jeho počátky začal hlouběji zajímat. Něco jsem si z nich zapamatoval, něco opsal, či okopíroval. Navíc jsem v té době před čtyřiceti lety mohl ještě pohovořit s několika pamětníky a pár informací od nich také získat. Bylo to také v době, kdy se zámrský fotbal nadechl k nové etapě - etapě nové prosperity a to nejen co do budování lepšího zázemí, ale také dosahování lepších výsledků. Když jsem si znovu všechno prošel a tak nějak chronologicky uspořádal, dospěl jsem k verzi která jistě není zase stoprocentní, ale věřím, že se hodně přibližuje skutečnosti a o tu bych se s vámi nyní chtěl podělit.

Doufám, že to pro vás nebude nudné povídání, a možná že díky němu, a teď oslovuji ty mladší a současné, získáte ještě více toho srdíčka k našemu oddílu, tak jako řada nás starších, i když si to mnozí o nás třeba nemyslí. Za sebe však mohu říct, že jsem v tomto klubu prožil nejprve aktivní nádherné sportovní období v letech 1958-1968 ve skvělé partě převážně výborných a charakterních kamarádů, což jsem snad i vyjádřil v kronice této party, která zde koluje a zaznamenala vše na co se nezapomíná a z takového vlaku se i těžko vystupuje.---- Promiňte, ale teď trochu něco osobního:

Dědci Jardo Matoušků, Pepíku Kvapile, Pepíku Lohniský, Jirko Novotný alias Torpédo, Slávku Merklů, Honzo Bartáků, Mirku A Tondo Novotní, Jirko Ropků, Mirku Minářů, Ervíne Perthene, Láďo Matoušků, Pepíku Svatošů, Jene Žďárků, ale také hoši tam nahoře (Jirko Hájků, Milane Černý, Vašku Morávků, Pepo Houzvičků, Jirko Jiráský, Vašku Černý), za tu partu a za vše co jsme v ní společně pěkného nejen prožili, ale také udělali **velký dík!**

Vrátím se však zpět k úvodu.

Předně jistě většina z Vás zde dnes přítomných přicházíte v domnění, že jde opravdu o oslavu založení jen fotbalu. Ona je to však svým způsobem pouze pravda poloviční, protože letošního roku si připomínáme hlavně devadesáté výročí založení Sportovního klubu Zámorsk, tedy SK Zámorsk, který byl založen 28.října 1919 na ustavující „Valné hromadě, která se konala v hostinci na křižovatce a jedním z jeho odborů byl i odbor fotbalový. Z tohoto důvodu je toto datum v podvědomí tradičně přijímáno jako datum vzniku fotbalu v obci, ovšem po prostudování dostupných dokumentů musíme i jedním dechem dodat - **organizovaného.**

Ona je totiž první zmínka o zámrské kopané již z dob před rokem 1910, ne však organizované, ale provozované v rámci tělocviku žáky místní školy pod vedením místního učitele a horlivého propagátora této hry pana učitele Jana Jílka.

O něco později, již v roce 1916 bylo založeno v obci „**Volné sdružení fotbalové**“, které by bylo možno považovat za skutečné datum vzniku zámrské kopané, pokud by tu však nebylo jedno **ale**.

To **ale** spočívá v tom, že i když se ví z dochovaných dokumentů, že členové tohoto fotbalového sdružení sehráli již 16. září 1917 na hřišti Na Blatech (na louce pod hřbitovem) první historické utkání se záložním mužstvem s SK z Vysokého Mýta s výsledkem 3:5 a i když následně byla tímto sdružením sehrána na tom samém hřišti další řada utkání s různými soupeři (s SK Choceň a opětovně s SK Vys. Mýto 5:5, nedošlo ke vzniku žádného **organizovaného klubu**.

Když ale hned začátkem roku 1919 prohrává Zámorsk s Českou Třebovou 16:1, bylo konstatováno, že je třeba zlepšit organizovanost a tak bylo zvoleno prvé předsednictvo do jehož čela byl zvolen jako kapitán František Žemlička.

Od tohoto dne se začalo s pravidelnými tréninky na tzv. „Obci Vraclavské“, kterou dal Obecní úřad Vraclav připsat ze dne 17. října stále ještě jen **Volnému sdružení fotbalovému** k dispozici pro kopanou.

Mezitím však vznikl při stále ještě v tomto Volném sdružení fotbalovém oddíl ženské házené a zřejmě z tohoto důvodu tak bylo zřízeno další hřiště „Na Ovčácké“, které dostal klub k dispozici od zámrského velkostatku a tady se hrála také házená. Současně ale vzniká i potřeba lepší a řádně řízené organizovanosti těchto oddílů a tak ještě v říjnu 1919 se mění název a vzniká **Sportovní kroužek (SK)**, ovšem opět bez jakékoliv oficiální ustavující ceremonie.

Ta přišla až 28. října 1919, kdy tento kroužek slaví jednoleté trvání samostatnosti Československé republiky tím, že uprostřed vsi na obecní zahradě zasadil „Lípu svobody“. Večer pak pořádal přátelský členský večírek v hostinci „Na křižovatce“, který byl zakončen ustavující **valnou hromadou (VH)**, na dlouhou dobu se stabilním názvem - **Sportovního klubu**. Od této **VH** je zahájena řádná činnost **SK Zámorsk**. Do jeho čela byl zvolen již zmíněný pan učitel Jílek. Dále byl zvolen místopředseda, jednatel, devět členů výboru a kapitáni dosavadních odborů tedy fotbalového a ženské házené. Pokud se týče fotbalu, historicky se prvním kapitánem zámrských fotbalistů stává pan Sláva Akрман.

Termín této ustavující valné hromady 28. říjen 1919 je tedy následně přijat i za oficiální datum vzniku organizovaného fotbalu v obci.

Výbor hned od začátku pracuje svědomitě a tak již v listopadu 1919 se zabývá stanovami klubu, je otevřena klubovní místnost a v prosinci téhož roku má již vlastní razítko. V roce 1920 jsou přijata usnesení o klubových barvách, kterými se stávají modrá a bílá a tyto jsou ctěny a užívány až do roku 1996, kdy v nových politických poměrech přicházejí do sportu i v nižších soutěžích sponzoři.

Sponzorem našeho SK se stává KBT Vysoké Mýto, klub se přejmenovává na KBT a od 1.7.1996 se stává názvem oficiálním), a i když tento sponzor pomohl zachránit existenci klubu, zároveň se přestávají ctít klubové barvy a víme, že dnes naše mužstva nastupují i v barvách šedých až černých.

Dále bylo v témže roce 1920 přijato usnesení o klubovém odznaku, který byl vydán v srpnu téhož roku a pokud je mi známo, do dnešních dnů se údajně žádný nedochoval. Pokud jej snad někdo z přítomných vlastní, poprosil bych toho šťastlivce, aby nám jej umožnil alespoň pro historii ofotografovat a to nejlépe přihlášením se u pana Jaromíra Švece.

Klubové odznaky dále byly vydány k 10. výročí, tedy roku 1929, které se nejvíce přibližují původnímu odznaku a ještě dnes jich několik mezi bývalými hráči existuje. Dále byly vydány k 50. výročí v roce 1969 ve dvou variantách. První ve velikosti i podobě původního odznaku, druhá varianta ve velikosti podstatně větší a v jednodušším provedení.

Organizovaný fotbal je tedy od VH (1919) s malými přestávkami činný do dnešních dnů.

Je tedy co oslavovat, protože nejen vydržel, ale stále byl organizovanější i přesto že v průběhu těch devadesáti let prošel mnohými změnami, které byly vyvolány většinou vnějšími vlivy, ale někdy i malichernými půtkami uvnitř klubu, ale naštěstí vždy k dobru další činnosti překonány. Vezměme to však chronologicky po pořádku.

Faktem je, že po založení SK Zámorsk sehrává jako jediné vesnické mužstvo v širokém okolí řadu utkání s řadou městských mužstev jako byla Choceň, Vysoké Mýto, Holice, Pardubice, Chrudim, Přelouč, Česká Třebová a to v rámci Východočeské župy fotbalové. V roce 1923 však Východočeská župa zaniká v důsledku krize kopané v celé republice a od této chvíle se hrají pouze přátelská příležitostná utkání. To trvá až do roku 1937, kdy SK vstoupil do obnovené Východočeské župy fotbalové a od té doby se fotbal hraje v obci s malou pauzou dodnes. Aby byla dána záruka stabilního hřiště, dochází k tomu, že v roce 1946 pronajímá Národní výbor klubu pozemek, „Na obci“ mezi řekami za 1200.- Kč ročního nájmu. Od té doby se zde hraje dodnes, když původní louka se změnila od té doby na pěkný sportovní stánek, na který si v minulých letech přejala zahrát i taková mužstva jako druholigový Hradec Králové, divizní Chrudim, či Choceň, protože zde měla lepší terén pro přípravu než na svých hřištích. Ta proměna na pěkné fotbalové hřiště s téměř s kompletním zázemím však nepřišla sama sebou, bylo třeba vykonat hodně práce, jak od hráčů, tak i příznivců, aby mělo dnešní podobu. Ono to šlo dosti pomalu, protože bylo hodně překážek a hlavně málo peněz.

Až do roku 1954 byl přístup na hřiště pouze od továrny a hráči se přestrojovali na chodbě feznictví u Brandejců, nebo v budově vedle staré pošty naproti hospody „U Pilnáčků“. Později, zřejmě v době, kdy se začaly v rámci župy hrát zápasy pravidelně, nebylo únosné, aby šatny pro mužstva byly v soukromém domě a tak se hráči přestrojovali v sokolovně v hostinci „V Podskalí“ a z tohoto důvodu, aby byl přístup z opačné strany a na hřiště bylo blíž, byla v roce 1954 vybudována v místě dnešního mostu dřevěná, ani ne metr široká lávka. Ta nebyla příliš únosná a v okamžiku, kdy jen malinko stoupla voda nad normální průtok museli hráči projít vodou, protože ta se již pod jediným hráčem prohýbala tak, že po kotníky se šlo vodou, při větší vodě to bylo ještě horší, ale to si ještě řada z nás tady přítomných pamatuje, třeba to, že jsme na hřiště šli v dresech, ale bojí, abychom si nenamáchali kopačky a teprve po přejití lávky jsme se obouvali.

V důsledku politických změn v republice dochází v roce 1948 ke změně názvu na Sokol Zámorsk, ale již v roce 1953 direktivou z vyšších míst se mění na DSO (Dobrovolná sportovní organizace) Sokol a konečně v roce 1957 na Tělovýchovnou jednotu Sokol (TJ Sokol).

Lávka sloužila až do roku 1963, kdy byla nahrazena nynějším mostem. Ten má také svoji historii.

Totíž, několik roků před tím byl vystavěn Správou a údržbou silnic nový most přes Loučnou u dnešního penzionu a po této stavbě zůstaly dva ocelové nosníky dostatečné délky i profilu na to, aby přemostily řeku v místě stávající lávky. Tyto nosníky nikdo neodvážel, zdálo se, že o ně není se strany SÚS zájem, navíc byly složeny volně přístupné. No, a tak se zrodil plán tyto „znárodnit“ - zcizit a tak si pomoci celkem snadno k mostu. Pracovat se muselo velmi rychle, aby vše bylo co nejméně nápadné a tak se sešla dost velká brigáda z hráčů i příznivců a základní konstrukce mostu byla během víkendů hotova. Mezi nosníky jako mostovka byly položeny pražce, které nám poskytla stanice ČSD Zámorsk. Byla to dobrá akce, neboť hřiště se stalo přístupné i větším vozidlům, což usnadnilo v budoucnu výstavbu kabin, hlavně při dovozu stavebního materiálu a nebo vjezdu těžké techniky při různých akcích, ale hlavně v roce 1995 při vyrovnávání hřiště, ale i přístavbě klubovny, různých kulturních akcí a i již dnes tradičního turnaje. Z našeho pohledu to byla výborná akce, až na to, že krátce po zabudování byla po nosnicích hrozná shánka a přišlo i na policejní vyšetřování, naštěstí s dobrým koncem.

V úvodu jsem řekl, že je co oslavovat, neboť:

- Devadesát let téměř nepřetržité činnosti a překonat mnohá úskalí vyžadovalo v tehdejších podmínkách hodně úsilí a práce mnoha lidí, aby klub vydržel.

- Fotbal byl v průběhu těch devadesáti let převážně úspěšný.

- Umožnil soutěžně hrát a tím se i sportovně vyžít mnoha hráčům nejen ze Zámorsku, ale i okolních vesnic, kde žádný takový klub nebyl (Vraclav, Dobříkov, Týništko, Jaroslav)

- příznivcům poskytl pravidelnou a dobrou zábavu, o čemž svědčila početně navštěvovaná utkání.

Klub mívá i dvě mužstva seniorů, dorostenecká a žákovská mužstva, takže se v týmech vystřídala početná řada hráčů. Je podloženo, že se v seniorských týmech za toto devadesátileté období vystřídalo více jak 200 a dle statistik vedených Jardou Švecem ve všech týmech včetně mládežnických za toto období bylo více jak 400 hráčů.

Pokračování v příštím čísle